

Chén Rượu Cho Tuy Hòa

Tươi thêm cốc nữa lên chân tháp
Mời những trăm năm mấy cuộc cờ
Chén choáng dòng sông lung linh dáng núi
Kim cổ ngâm ngùi đêm tiễn đưa.

Kim cổ ta người chung thế cuộc
Lưng ngựa buông gương quy giữa đời
Núi Nhạn không còn nghe nhạn hót
Đà Rằng một bóng cầu chơi vui.

Uống nữa đi người xe pháo mã
Những mấy trăm năm mấy cuộc say
Đá Bia phủ mây, Chóp Chài đội mũ
Đề vài giọt mưa trên mắt ai cay.

Đề ai kịp về giữa đêm tiễn biệt
Đề đêm dài hơn hai một nhịp cầu
Nghe những vàng trắng hẹn tròn hẹn khuyết
Giữa những cuộc đời nay bề mai dâu.

Đề tháp sáng hơn vàng trắng mười sáu
Soi ai ngời như Chú Cuội say
Nhìn sông Ba chỗ bồi chỗ lở
Chén hợp ly lúc cạn lúc đầy.

Giọt lệ, giọt mưa, giọt trắng, giọt rượu
Cạn chén binh đao chưa thấy thanh bình
Chiêm nữ thôi không lên đồi hái nguyệt
Lạc tiếng ru Hời bên tháp rêu xanh.

Mời núi, mời sông, mời trăng, mời phố
Đừng để rượu đầy trong đêm vui
Nâng cốc cho vàng trắng sóng sánh
Cho bầu lặn vô định bốn phương trời.

Ta bỏ Tuy Hòa đi mấy thừa
Bạn bè mấy thừa nghiêng bầu say
Có giọt rượu nào vương trên mắt tháp
Đề buồn không vẫy nổi bàn tay.

Tưởng chân nam bước về chân bắc
Nghe cả trời sao nổ dưới chân mình
Ta sẽ đi trắng, mang hoa xuống phố
Tặng những con đường chưa thấy bình minh.

Bầu cạn bầu lặn, đời ta cũng cạn
Nghe đá rêu phong dưới gót chân mình
Nghe những đêm đen chập chùng vây bủa
Một con tim đứng lặng đầu non.

Sẽ không còn hạ giông, đông bắc
Động dài tháng giêng, động tổ tháng hai
Những đợt nam non, những cơn nồm rộ
Vân vũ trên đầu hôm nay ngày mai.

Thôi không tiếng biển nồng hương lúa
Nhu thì thâm kể chuyện biển dâu
Dỗ những cuộc đời lau nước mắt
Bên bờ xa nghe sóng bạc đầu.

Đề lại Chóp Chài ngoan giấc ngủ
Nói buồn, chưa đủ Đà Rằng ơi
Không đưa được Tuy Hòa theo với
Từng bước ta như hụt hẫng đời.

Ta chợt giật mình như tỉnh mộng
Dập dềnh mấy cụm lục bình trôi
Ngày mai ta ở đâu trời lạ
Hun hút chân mây một mảnh đời.

Ta bỏ nguồn đi mặc đời trôi giạt
Tiếng thở dài đâu bỗng lạnh Tuy Hòa
Em đừng hỏi sẽ lở bồi ghèn thác
Giòng sông còn bận bịu với phong ba.

Thôi cứ ngủ yên biển trời sông núi
Đề một đời say, một tháp mơ màng
Một trăng lừng thừng xa thành phố
Một dòng sông cạn nước, lang thang.

Bước thấp bước cao, dốc cao dốc thấp
Đôi chân say khe khẽ xuống trần
Giữa phố xá Tuy Hòa mộng寐
Có dòng sông qua cầu băng khuâng.

Có chân tháp mỗi mòn trông đỉnh tháp
Tháp nhớ người đi, ta nhớ Tuy Hòa
Cho ta gượng một bàn tay vẫy
Chào Tuy Hòa và tiễn đưa ta.

Đăng Kim Côn
(Khởi Hành số 48-tháng 10/2000)